

Miłosierdzie Boże namalowane na nowo! Relacja z otwarcia wystawy obrazów Jezusa Miłosiernego + galeria zdjęć

Kilkaset osób przybyło 9 listopada na wernisaż obrazów Jezusa Miłosiernego namalowanych według wizji s. Faustyny do klasztoru oo. Dominikanów w Krakowie. Wystawa potrwa do 6 stycznia.

Wieczorem, 9 listopada w Krużgankach Klasztoru oo. Dominikanów w Krakowie odbyła się uroczysta, a zarazem spektakularna ceremonia odsłonięcia dziesięciu obrazów Jezusa Miłosiernego stworzonych przez polskich malarzy na podstawie wizji zawartych w *Dzienniczku św. s. Faustyny Kowalskiej*. Kurator projektu, Dariusz Karłowicz, rozpoczął wernisaż słowami uznania dla malarzy, którzy podjęli się tego wymagającego zadania, bądź – jak powiedział Jarosław Modzelewski – najtrudniejszego zadania w jego malarskim życiu.

Wernisaż wystawy obrazów Jezusa Miłosiernego wg wi.

Teologia Polityczna

Watch on

Podejmując się refleksji na temat istoty tego zmagania, Dariusz Karłowicz podkreślił ciężar, jaki spoczywa na współczesnych artystach z powodu utrwalonej tradycji wykonawczej tego obrazu, a jednocześnie pogłębiającej się sekularyzacji, powszechnej niechęci wobec Kościoła, a także braku sakralnej sztuki katolickiej w Polsce. Jak wskazał Dariusz Karłowicz, sztuka sakralna u swych podstaw mierzy się z ontologicznym dramatem: podejmuje ona próbę zbliżenia się, figuratywnego przedstawienia tego, czego nie można zobaczyć. Za jej

sukces uważa się zatem, gdy w tym niemożliwym zadaniu nie ponosi całkowitej porażki. Jednocześnie uwypuklił, że sztuka sakralna ma sens tylko wtedy, kiedy służy kultowi. Co cieszy, dzięki zaufaniu biskupów i duszpasterzy Diecezji Warszawsko-Praskiej większość ukazanych na wystawie obrazów niebawem znajdzie się już w miejscach kultu. Siedem spośród dziesięciu obrazów zostało zakupionych przez proboszczów tej diecezji.

Jak kontynuował Dariusz Karłowicz: „Siostra Faustyna Kowalska płakała patrząc na obraz Eugeniusza Kazimirowskiego, jednak nie z powodu kunsztu tego dzieła. Płakała nad wszystkimi, którzy próbowali »zajrzeć za zasłonę« tajemnicy transcendencji Boga, nad Leonardem, Rafaelem, Piero della Francesca, *Sumą* św. Tomasza, *Wyznaniami* św. Augustyna i *Myślami* Pascala. Dziś, malarze zgodzili się podjąć ryzyko ponownego zajrzenia za tę zasłonę”.

*Sztuka sakralna stanowi formę
zbliżenia się do tego, czego
nie widać*

Jak zapowiedziano,
powstałe w ramach

projektu „Namalować katolicyzm od nowa” obrazy mają być zaledwie pierwszym etapem znacznie większego przedsięwzięcia, które zostało rozplanowane na 21 lat. Założenia pierwszego roku inicjatywy zostały zrealizowane, a następne 20 lat planuje się poświęcić kolejnym wielkim tematom malarstwa katolickiego, kolejnym dwudziestu tajemnicom różańca świętego. Za wzięcie udziału w tej odsłonie projektu w sposób szczególny podziękowano Jarosławowi Modzelewskiemu, który nie tylko zgodził się namalować obraz Jezusa Miłosiernego, ale też zaprosił

sześcioro znakomitych malarzy do współudziału w inicjatywie. Gromkimi brawami licznie przybyłych gości, raz jeszcze nagrodzono wszystkich artystów projektu: Bognę Podbielską, Beatę Stankiewicz, Ignacego i Wincentego Czwartosów, Jacka Dłużewskiego, Wojciecha Głogowskiego, ojca Jacka Hajnosa, Krzysztofa Klimka oraz Artura Wąsowskiego. Szczególne podziękowania skierowano również wobec mecenasów projektu, bez których jego realizacja nie byłaby możliwa, a mianowicie Danuty i Krzysztofa Domareckich, Jolanty Domańskiej-Gruszki i Mirosława Gruszki, Wojciecha Piaseckiego, a także Danuty i Tomasza Zdziebkowskich. Wczorajszy dzień w Krakowie był również premierą książki dr Izabeli Rutkowskiej, wybitnej badaczki *Dzienniczka* siostry Faustyny.

Zabierając głos, Jarosław Modzelewski podziękował wszystkim malarzom za wypełnienie powierzonego im zadania, a jednocześnie przestrzegął, by nie patrzeć na te obrazy jak na prace konkursowe na najbardziej przekonujący wizerunek Chrystusa, gdyż namalowanie ich było wielkim wyzwaniem, a to nakłada na malarzy obowiązek przyjęcia pokornej postawy względem odbiorców tych dzieł.

Następnie głos zabrał ksiądz biskup Jacek Grzybowski, przypominając, iż chrześcijaństwo i sztuka spotykają się na wielu płaszczyznach, a łączy je cześć dla prawdy, dobra, piękna i wolności, łączy zachwyt każdą formą Bożej epifanii. To spotkanie chrześcijaństwa i sztuki zbliżać ma przecucie ładu, które kryje się poza tym, co widzialne. Ksiądz biskup zaznaczył, że kultura pozbawiona odniesienia do transcendencji staje się pusta, a chrześcijaństwo bez kultury staje się nieme, niezdolne zrozumieć ani siebie, ani przekazywać tego rozumienia innym. Ksiądz biskup Grzybowski kontynuował: „Należy poczynić więc wielkie starania, aby do tego fatalnego rozvodu chrześcijaństwa i kultury nigdy

nie doszło. Zainicjowany projekt to idea renesansu katolickiego malarstwa sakralnego. Wbrew wszystkim tym, którzy uważali, że sztuka sakralna to zjawisko należące już tylko do przeszłości, wybitni artyści stworzyli dzieła niezwykle głębokie, refleksyjne i teologiczne. Wybitne postaci XX wieku, św. s. Faustyna Kowalska, św. Jan Paweł II przekazali najważniejszą religijną ideę na wiek XXI – moc Miłosierdzia Bożego”.

*Kultura pozbawiona
odniesienia do transcendencji
staje się pusta, a
chrześcijaństwo bez kultury
staje się nieme, niezdolne
zrozumieć ani siebie, ani
przekazywać tego rozumienia
innym*

Na koniec głos

zabrał subprzeor Klasztoru oo. Dominikanów, przywołując słowa jednego z wielkich teologów liturgii, Aleksandra Schmemmanna: „Największym dramatem człowieka jest Nieliturgiczne życie w nieeucharystycznym świecie”, przez które zwrócić chciał uwagę na konieczność ponownego nauczenia się celebracji daru stworzenia, czasu, materii i rzeczy. Nie potrafimy nimi adorować Stwórcy, jesteśmy oderwani od zdolności czynienia dziękczynienia. Ta sztuka powinna nas zatem przemieniać w kierunku ponownego życia liturgicznego w świecie eucharystycznym. Powinniśmy na nowo nauczyć się celebrować wszystko to, kim jesteśmy, nasze społeczeństwo, kulturę, a także składać dziękczynienie Temu, którego godzi się adorować.

Ostatnim już elementem poprzedzającym oficjalne odsłonięcie obrazów było najważniejsze wystąpienie wieczoru – modlitwa do Miłosierdzia Bożego.

Zobacz film o początkach projektu:

Namalować katolicyzm od nowa

Relację opracowała Weronika Maciejewska

Fot.: Wojciech Latawiec

Organizatorzy: Fundacja Świętego Mikołaja, redakcja Teologii Politycznej, Instytut Kultury św. Jana Pawła II na Papieskim Uniwersytecie św. Tomasza z Akwinu (Angelicum) w Rzymie.

Instytut Kultury św. Jana Pawła II jest interdyscyplinarną instytucją naukowo-dydaktyczną powołaną na Wydziale Filozofii Papieskiego Uniwersytetu św. Tomasza z Akwinu (Angelicum) w Rzymie w stulecie urodzin Jana Pawła II. Misją Instytutu jest refleksja nad najważniejszymi problemami współczesnego Kościoła i świata inspirowana życiem i myślą św. Jana Pawła II. Celem Instytutu jest więc nie tylko badanie dorobku Wielkiego Papieża, ale również myślenie wraz z nim o najważniejszych sprawach kultury duchowej, np. solidarności, miłosierdziu, sztuce chrześcijańskiej, miejscu Kościoła we współczesnym świecie czy kryzysie duchowym Europy. Instytut jest współprowadzony przez Fundację Świętego Mikołaja (wydawcę Teologii Politycznej) i w całości finansowany przez prywatnych darczyńców z Polski. Zapraszamy serdecznie do ich grona!